

seringsloven var traadt i Kraft. Disse to Anker vare berettigede, fordi det stod noget i det uvisse, hvordan Bestemmelsen vilde virke paa Smørrets Kvalitet og paa dets Konsistens. Jeg tror, at det i de allerfleste Tilfælde med Sandhed kan siges, at Ængstelsen var unødvendig. Jeg vil endog gaa saa vidt at sige, at der er mange Autoriteter paa Smørromraadet, som ville hævde, at Smørret et blevet finere ved, at Pasteuriseringsloven er ført ud i Livet. Jeg hører til dem, som tro, at det har virket heldigt. Jeg har aldrig for mit eget Vedkommende mærket, at der har været nogen Vanskelighed paa Færde. Paa den anden Side maa det indrømmes, at der kan have været Tilfælde, hvor Loven er kommen til at virke mindre heldigt, men saaledes er det jo i alle Livets Forhold. Som Helhed — det vil jeg gerne have Lov til at slaa fast ved denne Lejlighed — har Loven været tilfredsstillende ogsaa paa dette Omraade.

Saa er der anket over Kostbarheden. Dersom vi imidlertid se paa Mejerierne rundt omkring i Landet, maa vi erkende, at man ikke er bange for at foretage de Forbedringer, som kræves for at staa paa Højde med Nutidens Fordringer. Om man end ikke gør det med Glæde, gør man det dog, fordi man ikke vil være med til at hemme Udviklingen og de Fremskridt, som her ere foretagne, vilde være komne ogsaa uden Loven af 1898, om end noget senere. Men man lovgiver jo ikke for Folk, der have deres Ting i Orden, men for dem, der, om jeg saa maa sige, ere Efternølere og ikke rigtig kunne følge med. Vi gennemførte disse Bestemmelser i sin Tid netop for at ansøre til, at alle kunde komme med i Kapløbet om at gøre Smørrets Kvalitet saa god som muligt. Vi vilde have, at der i England ikke kunde være Tvivl om, at vi herfra sendte en udmærket Vare, fri for Smitte. Dette var Hovedsagen ved Loven, at man kunde konstatere for vore engelske Kunder, at Smørret, der kom derved, ikke var smittebærende. Der var nemlig alt den Gang i England stærke Kræfter oppe om at træffe Bestemmelser, der sikrede mod Smitteoverførelse ved indførte Levnedsmidler.

Naar nu den højtærede Landbrugsmi-

nistens Revision og foreslaar, at al Fløde, hvoraf der kernes Smør til Eksport, skal pasteuriseres, er det kun en Uddybning af de den Gang vedtagne Bestemmelser, og jeg mener, det er fuldstændig korrekt at tage Skridtet fuldt ud paa dette Omraade. Det vil heller ikke gøre nogen Skade nu. De enkelte, som ikke have Apparater til denne Pasteurisering, ere alt for langt tilbage, og man kan meget vel uden uberetiget Indgreb i det private Initiativ paalægge dem denne Udgift. Ved Siden af denne Hovedbestemmelse for Smørrets Vedkommende er der Reglerne for at hemme Tuberkulosens Udbredelse hos vore Husdyr, navnlig Hornkvæget. Naar der nu fra visse Sider maaske vil blive sagt, at disse Foranstaltninger til at modvirke Tuberkulosens Udbredelse hos Kvæget vilde være komne ogsaa uden Loven, skal jeg sige: Det ved man ikke, men een Ting ved man, at, da Loven traadte i Kraft, skete der et meget stort Fremskridt paa Mejeriets Omraade, idet den Mælk, der fra Mejerierne gik til Leverandørerne og Producenterne, blev, for saa vidt ikke hændelige Begivenheder indtraf, et meget bedre Produkt, idet ikke alene Smittefarligheden blev mindre, men Produktet ogsaa blev bedre i Kvalitet. For saa vidt vil ingen underkende den store Betydning, Loven har haft til Fremskaffelse af det fulde Udbytte af Biproductet. Paa dette Omraade har Loven altsaa sikkert virket heldigt, og selv om det selvfølgelig ikke har kunnet undgaas, at der har været Tilfælde, hvor den blev mindre vel modtagen paa de forskellige Mejerier, saa at man har været nødt til at lade Mulktbestemmelser træde i Kraft, fordi Loven ikke blev overholdt i sine Enkeltheder, have dog efterhaanden de allerfleste gjort sig fortrolige med, at Loven meget vel lod sig overholde. Endelig have Bestyrerne for Andelsmejerierne ved den haft et mægtigt Vaaben i Hænde til at faa Leverandørerne til at levere god og sund Mælk, hvilket absolut maa kræves for at producere det bedste Produkt. De have været et mægtigt Vaaben til at fremtvinge, at den Mælk, som leveres fra Leverandørerne, kommer til Mejerierne i en saa sund og frisk Tilstand som muligt, idet de ellers vare nødt til at sende den tilbage, da den ikke kunde gaa over i Pa-